

۱۸ تیر سالروزی دیگر

دانشجویان ژرف اندیش، فرزندان ایران زمین

در شرایطی به آستانه ی پنجمین سالگرد رویداد تاریخی ۱۸ تیر گام می نهیم که سرزمین مان از درون و برون از سوی دشمنان آگاه و نا آگاه دیرین داخلی و خارجی بعلت افعال و چندگانگی دستگاه دیپلماسی، در بزنگاه تاریخی قرار گرفته که چشم به مرزهای کشورمان دوخته اند (از شمال، جنوب، شرق و غرب) و از درون نیز هیچ نسیم امیدبخش آزادی، مردمسالاری و عدالت اجتماعی نمی وزد، و امیدی به بهبود شرایط اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی جامعه نیست و از هیجدهم تیر ماه ۱۳۷۸ ایران روز به روز به واپس گرایی بیشتر روی نموده است و دانشجویان، نخبگان سیاسی و روزنامه نگاران مبارز در بندند و روزنامه هایشان هم چنان در **"توقیف موقت"**!! و آنچه نشر می یابد جز روی آوردن به خود سانسوری راهی برای بقا ندارد، کاستی ها و محرومیت محرومان افزون تر، تنگدستی بیشتر، کوچ نخبگان و جوانان روز افزون و تباهی اخلاقی گسترده . در زمانه ای این چنین، به دور از آرمانهای میهنی و ملت گرایانه، از یکسوی نخبگان و جوانان ژرف نگر سرکوب و به بند کشیده می شوند و از سوی دیگر دست چپاول گران درازتر و عوامفریبی جایگاهی والا یافته است .

هم میهنان! در چنین فضایی اگر عاشقان میهن و ملت، جوانان پرشور، زنان و مردان دلیر از آزادی، عدالت و مردمسالاری سخن گویند، آیا باید سر از زندان و غل و زنجیر در آورند؟
اصلي است روشن که انسان ها، برغم تمامی مشکلات راه رهایی را خواهند یافت چرا که ملت بویه ی مردمسالاری دارد، تاریخ دیرینه سال ملت، گواه این نکته است که: **"خواست های تاریخی ملتی را شاید بتوان به تاخیر انداخت، اما نمی توان برای همیشه مانع تحقق آن شد"**.

هم میهنان! ۱۸ تیر ماه سالروز پاسخی است به این دردها و کاستی ها و ناملایمات، پیش از آنکه ندانم کاری کاربدستان میهن را به سقوط، تجزیه و نابودی بکشاند، آیا از تاریخ نباید آموخت؟ **میهن مان روزگاری سخت را پشت سر نهاده و تجربه ها اندوخته، از ظلم اسکندر و بی داد تازیان، از کشتار مغولان و تجاوز دزدان بازگشته دریایی، از تازیانه خودکامگان وابسته، کدامیک به سر منزل مقصود رسیدند و نام نیک از خود بجای گذاردند؟ مستبدان یا ملت؟**

از ۱۶ آذر ۱۳۳۲، یکم بهمن ۱۳۴۰، ۱۸ تیر ۱۳۷۸ بیاموزیم که کاربرد زور در رویارویی با خواسته های به حق ملتی متمدن ایزاری کارا نیست .
اگر به دور از شعارهای تهی از شعور، اندکی به این گذشته اندیشه می شد در می یافتیم که چه مزیت های گرانبهایی که از دست ندادیم؟

پنج سال پیش در ۱۸ تیر ماه همرمز خسرو سیف دبیر حزب و بلند پایگان حزبی همزمان بهرام نمازی، فرزین مخبر، مهران میر عبدالباقی و شماری دیگر از هموندان و هواداران به بهانه های واهی روانه زندان شدند، ما همچنان اعلام می داریم که تنها راه برون رفت از بن بست، **باز پس دادن تمامی حقوق ملت به ملت است و پس، نه بگیر و به بند و غل و زنجیر وزندان .**

حزب ملت ایران! راه رهبران شهید خود داریوش و پروانه فروهر رهروان راستین **مصدق پزرگ** که می گفتند: **"امید آنکه همه ایرانیان به دور از هرگونه نفاق افکنی دست در دست هم با هر اندیشه سیاسی برای رسیدن به مردمسالاری کوشش کنند"** . را ادامه می دهند .

دانشجویان عزیز، فرزندان دلیر میهن!

ما در حزب ملت ایران بر این باوریم تنها راه برون رفت از بن بست کنونی که کشور را در آستانه سقوط کشانده است، پیکار خستگی ناپذیر تمامی ملت را می طلبد، آنهم بدون روی آوردن به کردارهای خشونت آمیز بلکه با تشکل های سازمان یافته و آگاهانه تا از بدل شدن میهن مان به همچون لبنانی و بالکانی دیگر جلوگیری شود . که آن هم تنها با همبستگی ملی در راستای استقرار آزادی و مردمسالاری دست خواهد داد .

هم میهنان! رویداد ۱۸ تیر ۷۸ خشم فروخورده مردمی بود که تمام راههای قانونی و منطقی را بر او برای ابراز عقیده بسته اند، مردمی که از تبعیض، بیداد، حق کشی و بی عدالتی به جان آمده اند . آنکه تاریخ نمی خواند مجبور به تکرار آن است .

با درود به روان پاک عزت ابراهیم نژاد یگانه شهید اعلام شده ی این روز تاریخی و سلام بر تمامی جوانان، دانشجویان، زنان و مردانی که به بند کشیده شدند و یا هنوز هم به گناه واهی در اسارت به سر می برند .

پیروز باد ملت

پرتوان باد جنبش دانشجویی

برقرار باد همبستگی ملی برای آزادی و مردمسالاری

آزادی زندانیان سیاسی خواست ملت ایران

دبیرخانه حزب ملت ایران

تهران ۱۸ تیرماه ۱۳۸۳ خورشیدی